

טבילה בנהרות

1. תלמוד בבלי מסכת נדרים דף מ עמוד א – עמוד ב

ואמר רבין אמר רב: מטרא במערבא סהדא רבה פרת. ופליגא דשמואל, דאמר שמואל: נהרא מכיפיה מתבריך. ופליגא דשמואל אדשמואל, דאמר שמואל: אין המים מטהרין בזוחלין - אלא פרת ביומי תשרי בלבד. אבוא דשמואל עבד להון מקוואות לבנתיה ביומי ניסן, ומפצי ביומי תשרי.

2. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף ק עמוד א – עמוד ב

דתניא: מחיצת הכרם שנפרצה - אומר לו גדור, נפרצה - אומר לו גדור, נתייאש ממנה ולא גדרה - ה"ז קידש וחייב באחריותו.

3. תוספות מסכת בבא קמא דף ק עמוד ב

אומר לו גדור - . . . ור"ת מפרש דלהכי נקט תרי זימני לאשמועינן שאם יש תוספת מאתים בין מה שהוסיף כשנפרצה ראשונה ובין מה שהוסיף כשנפרצה שניה דאין מצטרפין לאסור דקמא קמא בטלה ודוקא כשיש הפסק בינתיים אבל בעלמא כלאים נאסרין במאתים ולא אמרינן כל פורתא כשהוא גדל מתבטל והא דאמר בפ' בתרא דע"ז (דף עג. ושם) המערה יין נסך מחבית לבור אפילו כל היום כולו קמא קמא בטל מפרש ר"ת בדפסיק פסוקי אבל אם מערה בלא הפסק אסור מידי דהוה אכלאים הנאסרין בתוספת מאתים לפי שגדל בלא הפסק והא דאמר בבמה אשה (שבת דף סה: ושם) שמואל עביד לבנתיה מקוואות ביומי ניסן כו' שמא ירבו הנוטפים על הזוחלים היינו שמא ירבה בלא הפסק וכן בפרק הנודר מן הירק (נדרים דף נז:) גבי בצל שעקרו בשביעית ונטעו בשמינית ורבו גידוליו על עיקרו מותר ולא אמרינן קמא קמא בטיל לפי שגדל בלא הפסק ורבי יוחנן גופיה דקאמר בפרק בתרא דע"ז (דף עג. ושם) ראשון ראשון בטל אית ליה התם בנדרים דגידולי היתר מעלין את האיסור ור"י בן רבינו מאיר פירש בתוספתא בנדרים דבצל וכלאים וגבי נוטפין דווסתן בכך ליגדל מעט מעט לא בטיל קמא קמא כמו ביין נסך דהתם לא שייך למימר הכי. . .

4. שולחן ערוך יורה דעה הלכות תערובות סימן צט

סעיף ו

הגה: טו] פו' איסור פז' שנתבטל, פח' כגון שהיה ס' כנגדו, פט' ונתוסף בו אח"כ <יג> כ' צ' מן האיסור הראשון, כ יז] יב] כא' {א} צא' חזור וניעור צב' ונאסר, צג' ל"ש מין במינו ל"ש צד' מין בשאינו מינו, צה' לא שנא ט' טז] טז' יבש צו' ל"ש לח, כא <יד> לא שנא צז' נודע בינתיים או לא נודע בינתיים. (הגהות ש"ד סימן נ"ט). . .

5. שולחן ערוך יורה דעה הלכות מקואות סימן רא

סעיף ב

יג] (ז') מי מעיין מטהרין ז יד] יב' <ח' אף יג' > בזוחלין (פירוש זוחלין נמשכים והולכים ואינן מכונסים); מי גשמים אין מטהרין אלא ח <ב> ג' באשבורן (פירוש מקום עמוק שמתכנסים בו המים ונקרא אשבורן) (טו] אבל על ידי זחילה יד' פסולין מן התורה) (ב"י בשם (מהרי"ק שורש קט"ו) ט אם הם לחוד בלא מעיין) טז] (ט') היו הזוחלין מן המעיין י (ד) מתערבים עם הנוטפים שהם מי גשמים, יא הרי ד' טו' הכל כמעין לכל דבר; <ג> טז' ואם רבו הנוטפים על הזוחלין, וכן אם רבו מי גשמים על מי הנהר, אינם מטהרים בזוחלין אלא באשבורן. יז] (י') לפיכך צריך יז' <להקיף מפץ (פי' כעין מחצלת) וכיוצא בו באותו הנהר המעורב, יב עד ה' שיקוו המים ויטבול בהם. הגה: <ד' יח' > וכן נכון יט' <להורות ו' > ולהחמיר (מהרי"ק ות"ה שם ושאר אחרוני' כתבו ויש להחמיר כשטת הר"ם ורא"ש וסייעתם); יח] כ' אבל יש מתירים יג (ה) לטבול בנהרות כל השנה, אף ז' בשעת הגשמים והפשרת שלגים יד ורבו הנוטפים על הזוחלין, משום דעיקר גידול הנהר הוא ממקום מקורו (טור בשם ר"ת וב"י בשם רש"י וסה"ת וסמ"ג); וכן נהגו ברוב המקומות טו כא' <במקום כב' > שאין מקוה, ואין למחות ביד הנוהגין להקל כי יש להם על מי שיסמוכו (מהרי"ק ובת"ה שם ומהרי"ו סימן ע' וב"ז סימן קנ"ד). . .